

Kojdanów, starożytne m-ko w mińskim pow. i gub., przy trakcie bitym pocztowym z Mińska do Nowogródka, o 8 i pół w. od st. Niehorełe Moskiew. - Brzeskiej kol. ż., i o sześć mil od Mińska, położone nad rz. Niecieczką. Parafjalna cerkiew murowana w stylu bizantyjskim; starożytny kościół katolicki drewniany, również parafjalny, z flją w Wiazyniu i kaplicami: w Stańkowie,

Harbuzowie, Norejkach, Rubelkach i Skorodnem. Starożytny zbór helwecki murowany na wzgórzu. Zarząd gminny i policyjny. Kojdanów został przez Zyg. Augusta wraz z przyległymi dobrami darowany ks. Radziwiłłom i stanowił bogate „hrabstwo“, należące zrazu do ordynacji birżańskiej, a następnie, aż do r. 1831, do ordynacji nieświeskiej, poczem został puszczony na eksdywizję i podzielony między licznych posiadaczy (między innymi duża część dóbr dostała się w ręce Czapskich-Stańków).

Dokoła Kojdanowa zamieszkuje w zaściankach i okolicach mnóstwo drobnej szlachty, która w przeszłości była podatnym narzędziem do warcholstwa takiego np. Radziwiłła Panie-Kochanku.

Kojdanów odegrywał ważną rolę w dziejach, jako przytulisko protestantów litewskich, zbór tuniejszy zostawał pod kierunkiem zasłużonych i znanych w nauce duchownych protestanckich. Była tu jeszcze do połowy wieku XIX szkółka dwuklasowa, fundowana przez Bogusława Radziwiłła w r. 1641. Dokoła przastarych murów zboru dotąd w części zachowały się mury wałów je opasujących. Znane są w Mińszczyźnie dwa jarmarki doroczne w Kojdanowie: 23 kwietnia (na św. Jerzego), i 1 października na „Pokrowy“.